

Odpowiedź na modlitwę Anny

Werset kluczowy: „Gdy więc nadszedł czas, po tym jak Anna poczęła, urodziła syna i nazwała go Samuel, mówiąc: «Poprosiłam o niego Pana»”.

1 Samuela 1:20

Wybrane fragmenty Pisma Świętego:

1 Samuela 1:1-28; 2:1-11

Zanim Izrael miał królów, żył człowiek imieniem Elkana, który miał dwie żony: Peninę i Hannę. Penina miała dzieci, a Hanna nie miała żadnego. Co roku Elkana zabierał swoją rodzinę do Szilo, aby oddawać cześć Panu i składać Mu ofiary, dając część ofiary każdemu członkowi swojej rodziny. Elkana dawał Hannie podwójną porcję z powodu swojej wielkiej miłości do niej.

Penina jednak drwiła z Hanny, ponieważ ta nie miała dzieci, a to okrucieństwo trwało rok po roku, powodując, że Hanna płakała i nie jadła. W końcu pewnego roku Anna w ciszy modliła się do Boga i złożyła ślubowanie, mówiąc: „O Panie Wszchemogący, jeśli tylko spojrzysz na nędzę swojej służebnicy i wspomnisz o mnie, i nie zapomnisz o swojej służebnicy, ale dasz jej syna, to oddam go Panu na wszystkie dni jego życia, a brzytwa nigdy nie dotknie jego głowy”. 1 Samuela 1:1-11

Bóg wysłuchał modlitwy Hanny. W następnym roku urodziła syna i nadała mu imię Samuel (1 Samuela 1:19,20). Ślubowanie, które złożyła Bogu, aby nie dopuścić do tego, by brzytwa dotknęła głowy jej syna, było ślubowaniem nazirejskim. Było to „specjalne ślubowanie, ślubowanie oddzielenia się dla Pana”. W ramach tej przysięgi, oprócz nieobcinania włosów, nie wolno było pić wina ani jeść niczego, co pochodziło z winorośli. Osoba składająca tę przysięgę nie mogła mieć kontaktu z żadnym zwłokami, w tym z członkami najbliższej rodziny. (Księga Liczb 6:1-21). Przez cały czas, gdy osoba ta podlegała przysięgi nazirejskiej, była ona „święta dla Pana”. Księga Liczb 6:8

Imię Anna oznacza „łaskę” lub „miłosierdzie”. Wyznawcom Pana powiedziano: „Z łaski bowiem jesteście zbawieni przez wiarę, a to nie z was samych: jest to dar Boży. Nie z uczynków, aby nikt się nie chlubił”. (Efezjan 2:8,9). Anna prowadziła życie pełne modlitwy. Modliła się, gdy miała kłopoty. Modliła się również, gdy była wdzięczna, na przykład gdy przedstawiła swoje dziecko, Samuela, arcykapłanowi Heliemu. 1 Samuela 2:1-11

Paweł napomina: „O nic się nie martwcie, ale we wszystkim, poprzez modlitwę i prośby, z dziękczynieniem przedstawiajcie wasze prośby Bogu. A pokój Boży, który przewyższa wszelki rozum, będzie strzegł waszych serc i umysłów w Chrystusie Jezusie”. (Filipian 4:6,7). Mamy w pełni pokładać naszą nadzieję i zaufanie w Bogu, mieć ducha radości i modlić się nieustannie, prosząc zgodnie z Jego obietnicami. W ten sposób będziemy mieli pokój Boży i będziemy mogli „dziękować we wszystkich okolicznościach” (1 Tesaloniczan 5:16-

18), niezależnie od tego, na co pozwoli Jego opatrzność.

Hanna złożyła Bogu wielką ofiarę. Poświęciła swojego syna Samuela, aby przez całe życie pełnił ślub nazirejski, czyli całkowite oddanie się Panu. Dzisiaj poświęceni naśladowcy Chrystusa również złożyli ślub całkowitego poświęcenia się Bogu na całe życie, w tym oddzielenia się od „martwych rzeczy” tego obecnego złego świata. Zamiast tego „przyoblekają się w Chrystusa”, rozwijając owoce i łaski ducha świętego. Galacjan 3:27; Efezjan 4:24; Kolosan 3:10-17